

वा० रा०

॥१११॥

प्रेतो भविष्यति मयानिहत इति शेषः ॥ रोषेणोषत्परिवृत्ताभ्यानेत्राभ्यामुपलक्षितं कुंभकर्णमिदं वाक्यमब्रवीत् ॥ १२ ॥ सुमहान्कालो गत इति शेषः ॥ मया संमन्त्र्य गमनानंतरमि
ति भावः ॥ सुमहानित्यनेन ब्रह्मकृतावधिभूतषण्मासादप्यधिकः कालो गत इति सूच्यते ॥ शयिताश्चेषण्मासानेकाहं जागरिष्यत इति तु षण्मासादर्वाक् जागरणाभावपरं ॥ मंत्रं
कृत्वा प्रसुप्तो यमितस्तु न वमेहनीति पद्यं तु प्रक्षिप्तं तत्राहः पदं मासपरं वेत्युक्तं ॥ अन्यथा षण्मासादर्वाक् कदापि जागरणाभावेन तावत्कालस्य तत्त्वापेनियतत्वात् ॥ ततो र्वाक्

शंसकस्माद्भयं ते त्रको वा प्रेतो भविष्यति ॥ भ्रातरं रावणः क्रुद्धं कुंभकर्णमवस्थितं ॥ रोषेण परिवृत्ताभ्यानेत्राभ्यां वाक्यमब्रवीत् ॥ १२ ॥
अयं ते सुमहान्कालः शयानस्य महाबल ॥ सुषुप्तस्त्वं न जानीषेम मरामकृतं भयं ॥ १३ ॥ एष दाशरथिः श्रीमान्सुग्रीवसहितो वली ॥ स
मुद्रं लंघयित्वा तु कुलं नः परिक्रंतति ॥ १४ ॥ हंत पश्य स्वलंकायां वनान्युपवनानि च ॥ सेतुना सुखमागत्य वानरैर्कार्णवं कृतं ॥ १५ ॥ ये
राक्षसा मुख्यतः माहतास्ते वानरैर्युधि ॥ वानराणां क्षयं युद्धेन पश्यामि कथंचन ॥ न चापि वानरा युद्धे जितपूर्वाः कदाचन ॥ १६ ॥ तदेत
द्भयमुत्पन्नं त्रायस्वेह महाबल ॥ नाशय त्वमिमान् दधतर्धं बोधितो भवान् ॥ १७ ॥ सर्वक्षपितको शंच स त्वमभ्युपपद्य मां ॥ त्रायस्वे मां
पुरीलंकां बालवद्वावशेषितां ॥ १८ ॥ भ्रातुरर्थे महाबाहो कुरु कर्म सुदुष्करं ॥ मयैवं नोक्तपूर्वो हि भ्राता कश्चित्परंतप ॥ १९ ॥ त्वय्यस्ति
मम च स्नेहः परासंभावना च मे ॥ देवासुरेषु युद्धेषु बहुशो राक्षसर्षभ ॥ त्वया देवाः प्रतिव्यूह्य निर्जिताश्चामरा युधि ॥ २० ॥

मासद्वयादिमध्ये एतत्पठ्यतौ सुमहानित्युक्तेरसंगत्यापत्तेः ॥ अनेन मंत्रं कृत्वा सुप्तस्याष्टनवमास रूपः कालो गत इति गम्यते ॥ अनेनापि युद्धस्य षण्मासाधिककालव्यापितासू
चिता भवतीति ज्ञायते ॥ १३ ॥ १४ ॥ स्वलंकायां स्वीयद्वीपे ॥ वानरैर्कार्णवं कृतं वानरमयैर्कार्णववत्कृतं ॥ १५ ॥ वानराणां क्षयं न पश्यामि ॥ निष्ठतु क्षयः युद्धे मदीयैरक्षोभि
जितपूर्वा अपि न दृश्यंते ॥ १६ ॥ १७ ॥ सर्वे क्षपिताः नाशिताः कोशाऐश्वर्याण्यस्य तं मामभ्युपपद्यानुगृह्य त्रायस्व ॥ १८ ॥ १९ ॥ परासंभावना कार्यसिद्धिप्रत्याशा मे
त्वय्यस्तीति शेषः ॥ प्रतिव्यूह्य प्रातिभट्यं कृत्वा ॥ २० ॥

यु० कां०

॥१११॥